

Pravdivé pohádky z Absurdistanu

Václav Weiss

Pravdivé pohádky z Absurdistanu

Václav Weiss

Pravdivé pohádky z Absurdistanu

Milé děti. Hezky se posaďte a já vám povím pravdivou pohádku.

V srdci Evropy byla malebná země. Lidé v ní nebyli ani chytrí, ani hloupí, ani pracovití, ani líní, ani krásní, ani oškliví. Do této země před mnoha léty přiletěla zlá a vychytralá mnohohlavá saň Politika a začala ji předělávat na Absurdistan. Jedna z jejích hlav se jmenovala Energetická Loby. A jednoho dne tato hlava navštívila i Hloupého Honzu v jeho chaloupce, prostřednictvím E-mailu a napsala mu: „Hloupý Honzo, když budeš chytrý a poslechněš mě, poradím ti, jak ušetřit na spotřebě elektrické energie, kterou vytápíš a osvětluješ svoji chaloupku.“ Proč ne, řekl si Hloupý Honza a poslal ji data spotřeby nízkého a vysokého tarifu za poslední rok. Obratem mu hlava poslala tuto radu, kolik ušetří, když přejde k jinému dodavateli:

Dodavatel	Produkt a parametry	Úsporaš	Cena
	Jistota 2012	7 467 Kč	84 508 Kč
	Standard	6 770 Kč	85 206 Kč
	Standard	4 959 Kč	87 016 Kč

Pro Vaše dotazy jsem Vám k dispozici.

Protože Hloupý Honza nebyl z toho chytrý, poslal hlavě tento E-mail:

Vážená paní Hlavo,

v minulém roce jsem za odběr energie, který jsem Vám nadiktoval (VT 0,969MWh, NT 28,187MWh), platil u svého současného dodavatele 83.820,-Kč. Ve Vaši nabídce budu v příštím roce u toho nejlevnějšího Vámi nabízeného platit 84.508,-Kč, čímž ušetřím-podle Vás- 7.467,-Kč. Myslel jsem si, že takto umí základní počty jen pracovníci ministerstva vnitra-viz volba presidenta. Jedna z VŠ, kterou jsem absolvoval byla technická kybernetika na ČVUT, měli jsme 7 semestrů vyšší matematiky, ale tohle nás nenaučili. Asi máte lepší školy. Omlouvám se Vám za svoje nedostatečné vzdělání v přírodních vědách. Moji generaci ještě ve školách učili takový nesmysl, že $1+1=2$, takže podle této matematické pavědy bych zaplatil o 688kč více než vloni, pokud bych přešel k nejlevnějšímu odběrateli dle Vaší nabídky. Pokud pracujete pro nějakou společnost, musíte vymývání našich mozků provádět vědeckěji. Ekonomika není politika a ne každý občan této republiky musí být takový "genius", jako jsou voliči našich velkých politických stran..

V úctě Ing.Hloupý Honza

Hlava mu do dnešního dne už neodpověděla.

Inu co by jste chtěli od Hloupého Honzy.

Ale protože mu to nedalo, slezl z pece a začal pátrat, zda tento hlavolam nemůže souviset se zdražením energií pro příští rok. Dotazem u současného odběratele se dozvěděl, že bude naopak zlevňovat o 1,8%, takže on v konečné částce zaplatí o 2,5% více.(tedy o cca 2.000,-Kč, tedy by neušetřil 7467, ale jen něco přes tisíc korun). To si tedy pomohl.

Kde jsou ty doby, kdy na faktuře měl Hloupý Honza informaci, že spálil 100kWh po 1Kč, takže zaplatí 100Kč. Dnes je rozpis faktury na třech stranách, kde mu účtují, výrobu, přenos poplatky za obnovitelné zdroje a další daně za jeho hloupost. Aby to nebylo tak jednoduché, každých několik měsíců tato čísla mění, takže s v tom nevyzná ani Státní energetický úřad.

A to je milé děti všechno. Poradíte Hloupému Honzovi, kde dělá chybu, že to nechápe?

Pokud se Vám pohádka líbila příště si povíme o dalších dvou hlavách, které se jmenují Legislativa a Justice, a které také Hloupého Honzu navštívily.

Tak dobrou noc a nechte si zdát krásné sny o zemi , kde lidské a obchodní vztahy jsou tak průhledné, že jim rozumí i Hloupý Honza.

PS: Aby Hloupého Honzu opět nenavštívily dvě další zmiňované hlavy jsou v textu vynechány jména firem.

Pravdivé pohádky z Absurdistanu 1

Milé děti. V minulé pohádce jsme si vyprávěli o tom , jak v malebné zemi v srdci Evropy navštívila Hloupého Honzu jedna z hlav zlé a zákeřné saně , zvané Politika. Dnes si povíme o dalších dvou hlavách-Legislativa a Justice, které Hloupého Honzu rovněž potrápily. Tak tedy:

V té malebné zemi, kde lidé nebyli ani chytří, ani hloupí, ani pracovití, ani líní, ani krásní, ani oškliví a kterou sužovala zlá saň, se náš Hloupý Honza rozhodl podnikat. Věřil, že poctivou prací si může zaopatřit živobytí a zajistit se i na stáří. Po mnoha letech tvrdé práce se stal menším developerem a koupil od města, kde pobýval stavební pozemky. Zhodnotil je zasíťováním inženýrskými sítěmi , prodal zákazníkům , kteří si na nich postavili chaloupky a spokojeně si užíval výsledků své práce. Když vtom jej navštívily opět dvě hlavy zlé saně, Legislativa a Justice a začaly proti němu kout své pikle.

Když od původního nákupu pozemků uplynulo 8 let (v pohádce by se lépe vyjímalo číslo 7), objevil se další podivuhodný tvor s tvrzením, že pozemky někdy kolem roku 1947 patřily jakési Faře K..., a on svým současným rozhodnutím tuto svou již skoro 70 let mrtvou dceru nadpřirozenou mocí oživil a provdal ji s jiným svým oudem, který i dne existuje a dokonce má IČO na Ministerstvu kultury a je tedy i on právním nástupcem

Před mnoha a mnoha léty jedna z hlav zvaná Legislativa vymyslela zákon, že se s bývalým majetkem výše zmíněného tvora nesmí jeden rok obchodovat. Protože však tato hlava- Legislativa nic nedělala celý rok, rozšířila platnost tohoto zákona na dobu neurčitou. Co naplat, že hrdinný rytíř v podobě Ústavního soudu vždy nakonec dal za pravdu zdravému rozumu, když to trvalo desetiletí soudů a když hlava znovu útočila. Ale nežrala princezny ale prostý lid po desítkách. A teď dostala chuť i na Hloupého Honzu.

Druhá hlava této zločinné saně , Justice v podobě Státního zastupitelství obžalovala (na základě udání podivuhodného tvora) ,obec , která pozemky prodala i Hloupého Honzu, který pozemky v dobré víře koupil a zaplatil, z porušení zákona. Nic nepomohlo dokázané tvrzení, že ve veřejných listinách nebylo žádné věcné břemeno, že pozemky dle dokumentace stát od Fary v y k o u p i l kolem roku 1948 a nepatří tedy pod tento zákon, že po zrušení ONV byly převedeny bez jakéhokoli břemene na obec atd. Odkud se měl chudák Hloupý Honza dozvědět, že pozemky se nesmí prodat, když mu to tělo těch hlav-státní instituce jako Katastr nemovitostí, zatajilo.

A začal tanec, kterému Hloupí Honza jen nevěřičně přihlížel.

Jedna hlava-Legislativa –připravila kulisy a druhá-Justice sehrála obdivuhodný part. Hloupý Honza sledoval, jak Státní zástupkyně ze jeho peníze (je daňový poplatník) a soudkyně rovněž za jeho peníze se více než rok přetahují s jeho právním zástupcem, rovněž placeným z jeho peněz. Všichni poctivě chtěli Hloupému Honzovi dokázat, že si jeho peníze zaslouží a tak se hrálo a hrálo.

V pohádce má zvítězit dobro, milé děti. A tak jakýmsi nedopatřením, ta první hlava-Legislativa-po dvaceti letech nečinnosti přijala zákon, kterým se paragraf, na základě kterého byl Hloupý Honza zažalován, zrušil. Státní zástupkyně slíbila , že žalobu vezme zpět a soudkyně slíbila, že kauzu zastaví. Hloupý Honza se ptal, kdo mu nahradí škodu. Protože je hloupý, (čti poctivý) po dobu soudu ač nemusel (nebylo zatíženo žádným břemenem), další rozdělené pozemky neprodával, aby do vyřešení soudu neuvedl do neštěstí další kupce. Hlava zvaná Justice mu poradila, aby se soudil. (Moudré-od té hlavy).

Milé děti, poradte tedy Hloupému Honzovy, jak vlastně pohádka dopadla.

Varianta 1: Hloupý Honza vše nechá při starém. Doteď zaplatil několik desítek tisíc za svého advokáta a nevyčísitelné částky na daních na plat státní zástupkyně a soudkyně. Dále (protože je hloupý) více než rok nepodnikal se svým majetkem a na zisku mu utíkaly částky se šesti nulama.

Varianta 2: Bude se soudit o soudní výdaje a uniklý zisk. Když prohraje, bude zase nejméně rok platit přímo i prostřednictvím daní absurdní divadlo a nic nezíská. Když vyhraje stát mu zaplatí výdaje i ušlý zisk z jeho daní.

Prý se dá říci, že vyhrál, žaloba bude možná stažena , ale on je hloupý a není o tom přesvědčen. Co myslíte děti, vyhrál Hloupý Honza , nebo nevyhrál? A kdo vlastně vyhrál?

Závěr: Hlavy se jen tak nevzdají. Bdělé oko hlavy Legislativa podá stížnost k Ústavnímu soudu, ten současný zákon zruší, čímž obnoví původní paragraf a Hloupý Honza bude znovu obžalován. Ty dvě hlavy naší saně předci musí z něčeho žít

Pravdivé pohádky z Absurdistanu 2

Novináři a komentátoři ve svých článcích velice fundovaně a logicky popisují současný stav, ale také mě vyprovokovali k zamyšlení, zda nepopisují následky, místo aby se věnovali příčinám. Ihned vysvětlím.

Kdo je vinen? Ten, kdo si nezodpovědně půjčuje nad své možnosti a své dluhy nesplácí? Nebo ten, kdo půjčuje? Podle většiny současných diskusí ten, kdo půjčuje. Rozumný člověk si na toto dilema odpoví jistě sám.

Spoluvlastníte podnik (akciovou společnost) (např. Českou republiku). Najmete si po výběrovém řízení manažery, aby za Vás 4 roky vaši firmu spravovali. Celé čtyři roky je nekontrolujete a po čtyřech letech naprosto diletantského řízení jim opět dáte v plen Vaši firmu na čtyři další roky. A toto děláte již dvacet let. Z vlastní zkušenosti víme, že pokud denně nekontrolujeme své najaté zaměstnance, nevyvozuje nás důsledky z jejich činů –kladné-odměny, záporné –sankce, během krátké doby nám firmu rozkradou do posledního šroubečku všude na světě. Je to lidská přirozenost. Měli bychom se tedy spíše divit, jak je možné, že ještě náš stát není na mizině. Podle článku je jen a jen vinen ten nekontrolovaný zaměstnanec (politik). Opět apeluji na prostou lidskou logiku a závěr ponechávám na čtenáři. Ve všech politických stranách v ČR je organizováno necelých 300.000 straníků (nejvíce v KSČN necelých 100.000), tedy asi 3% z našich deseti milionů obyvatel-zaměstnavatelů. A těchto deset milionů zaměstnavatelů nechá beztržně s výsledky své práce neomezeně hospodařit (rozkrádat) tyto tři procenta svých najatých zaměstnanců. Proč? Vždyť v normální firmě uhlídá jeden majitel i mnoho tisíc zaměstnanců.

V roce 1989 jsme prý měli revoluci. Skutečně? Revoluce se vyznačuje především třemi základními atributy: vytvořením nové ústavy (a legislativy vůbec), převzetí moci jinými lidmi, kteří nejsou spojeni s mocí předchozí (potrestání zločinů těch vyměněných) a výměnou všech řídicích článků ozbrojených sil a justice(soudů st.zástupitelství, armády a policie). V naší zemi dosud žijeme podle ústavy z roku 1960, Komunistickým mocipánům jsme dovolili převzít za moc politickou daleko nebezpečnější moc ekonomickou a to ještě ne důsledně. První nekomunistický premiér byl komunistický ministr a předseda vládní buňky KSČ. Velením armády byl jako ministr obrany pověřen komunistický generál a v čele ozbrojených složek zůstali téměř všichni velitele a náčelníci, kteří na rozkaz svých ministrů jen poslušně z KSČ vystoupili jako jeden muž, aby mohli dále sloužit. A v justici soudí stejní soudci a st.zástupci, kteří nás v době komunismu posílali do komunistických koncentráků a vynášeli v justičních vraždách i hrdelní tresty. Byla to tedy revoluce?

Prý nám byl komunistický způsob života vnucen ze SSSR. I o tom se dá úspěšně pochybovat. V prvních opět svobodných volbách (1946) naši dědové dali KSČ přes 40% hlasů. O mnoho desetiletí později jsem byl svědkem v době přestrojky v SSSR, že byla v Praze cenzurována sovětská Pravda s článkem M.Gorbačeva a naše orgány ji na stáncích zabavovali. Gorbačov se s americkým prezidentem dohodl, že nechají sovětské satelity (tedy i ČSSR) volně rozhodnout o své budoucnosti. Na další schůzce americký prezident vytýkal „Michalovi“, že nedrží v ČSSR slovo. Ale on se hájil, že nám dal volnou ruku a my sami nic neděláme (na rozdíl od Němců a dalších lid.demokrat.států v sovětské zóně). Tak musela KGB a naše STB vyprovokovat „revoluci“ s mrtvým studentem Šmídem, alias poručíkem STB Žifčákem, abychom se rozhýbali.

Od roku 1620 jsme systematicky vybíjeli nebo vyháněli ty nejlepší lidi našeho národa. T.G.Masaryk ještě v době kdy byl profesorem na VŠ se naší mentalitou vědecky zabýval a nazval ji „žebračský machiavelismus“. Stručně řečeno, každý v hledišti sportovního utkání by dokázal být lepším trenérem, sudím, hráčem. Ale zkuste za tím největším křiklounem přijít s nabídkou, aby tím lepším „profesionálem“, na půl roku byl on. Okamžitě otočí se slovy: „Že bych se na to, vždyť ty to děláš dobře, tak pokračuj.“

Celá Evropa v průběhu dvacátého století zplynovala šest milionů lidí, z jejichž středu bylo a je nejvíce nositelů Nobelovy ceny a podobných ocenění a přitáhla dvacet milionů jiných lidí z Asie, Afriky a z rozvojových zemí, naprosto negramotných, mnohdy fundamentalistů, jejichž jediným cílem asi je vybit co nejvíce z nás a obsadit naše výsostná území. Za co umírali naši předkové celá staletí, když se snažili s nasazením vlastních životů nám toto dědictví, naši vlast, nám potomkům zachovat?

Asi se spojili s našimi ženami, protože odmítají rodit děti a pro některé ženy (dle jejich vyjádření) je ponižující, když mají kojit. Evropská žena v průměru rodí 1,3 dítěte. Pro zachování rodu je nutno minimálně 2,3 dítěte na jednu ženu. To je již nezvratný proces, přistěhovalé rodiny mají běžně více než pět dětí a evropský prostor hravě zaplní. Ale asi existuje vyšší spravedlnost, títo přistěhovalci zavedou zde svoje zákony a ženy, i ty naše opět budou vráceny do středověku. Podobně dopadla v 5 století slavná Římská říše.

Když Rudé gardy a občanské soudy (složené do značné míry i z přísluhovačů nacismu), soudili K.H.Franka, hájil se slovy: „Kdyby vy Češi jste nebyli takové k...y a neudávali jeden druhého, nemuseli jste mít tolik mrtvých. Já sám jsem mnoha popravám na vaše závistivá udání musel zabránit.“ Američané, kteří byli aktivně ve válce zapojeni, měli počet padlých ve II. světové válce někde kolem 340.000, zatímco naše ztráty (neválčícího národa) byly kolem 360.000 obětí.

Špatně se to poslouchá, že? Každý národ má takovou vládu, jakou si zaslouží. Tak, prosím, hledejme příčiny v každém z nás a nekritizujme jen následky našich činů v podobě naší demokratické, dobrovolné volby „těch nejlepších z nás“ aby nás

moudře vedli. Následky nikdy nejsou bez příčin a léčením následků organismus nevyléčíte. V parlamentu, vládě, krajích i obci je jen a jen vzorek z nás ostatních a mezi stovkou černých míčků těžko lze hledat míček bílý. Právo vychází z morálky a ani nejlepší legislativa tuto morálku nenahradí. Zákony lehce změníme, ale devastaci morálky trvající u nás prakticky od roku 1620 budeme měnit po generace. Pokud již není pozdě a některé „změny“ jsou již nevratné.

Ing. Václav Weiss

Otevřený dopis panu Okamurovi

Vážený pane Okamuro.

Popisujete možnost nápravy v ČR metodou „vzít do ruku bič...“. Ale svět, alespoň ten křesťansko-židovský je opět nemocný jako celek. V minulosti se vždy jeho nemoci léčily válkou a vybičením nadpočetných jedinců. Kupodivu nadpočetní jedinci byli vždy lidé z dolních pater mocenské struktury, jen nedopatřením v jednotlivých případech ti na jejím vrcholu.

Tak jednoduché, jak Vy popisujete to nebude. Zákony společnosti jsou sice dobrá věc i rychlé tresty za jejich porušování, ale pokud nejsou tyto zákony opřeny o společensky uznávanou morálku, jsou bezzubé. Použijí-li Váš přírůbek, je v naší společnosti jen málo těch, kdo mají právo ten Váš bič zvednout. Celá západní společnost je v krizi morálky.

Pro zdravý evoluční vývoj živočišného druhu jsou nutní predátoři, kteří eliminují neživotaschopné větvení a podporují jedince, kteří společenství ozdravují a napřimují je ke zdárnému vývoji předmětného druhu. Dovolím si metaforu, že podobně je to i ve vývoji společenském. Pokud soupeřili dva společenské systémy, bylo lidstvo schopno během deseti let od vyhlášení cíle chodit po Měsíci. Když „predátoři“ přestali ohrožovat demokratický svět, utápí se (spíše si hraje) v „nejtěžších problémech“ typu přechylování ženských příjmů. Nemáme koncepci na přežití našeho systému žití, protože za elitu národů považujeme hokejisty, zbohatlíky, ženy, které se umí patřičně svlékat a vyhledávat správné postele. A morálně silné jedince, vědce a skutečné elity odsouváme díky naší konzumnosti a pohodlnému životu na dluh, na okraj společnosti.

Jednoduché metody léčby – viz komunismus, nacismus...-nikdy nepřinesli nic dobrého, protože ten bič do ruky vždy jako první vzali ti největší lumpové. Společnost nejen nevyléčili, ale téměř vyhubili. A první, proti kterým ten bič s bouřlivým potleskem „lidu“ použili, byla právě elita.

Náprava společnosti je těžká a dlouhodobá práce. Masaryk na ni žádal padesát let. Dostal (republika dostala) dvacet. A i po těch dvaceti letech byl patrný pokrok. Dnešních našich více než dvacet let jde směrem úpadku. Baťa ve třicátých letech ekonomickou krizi neviděl, viděl jen krizi morálky a důvěry. A to je pravá příčina i dnes. Je nutno-máme-li přežít-najít koncepci vývoje (ne ve stále vyšší a na dluh fungující spotřebě). Musíme si do čela postavit skutečnou elitu. Ale kde vzít a nekrást, když jsme nejkvalitnější lidi po staletí vybičovali nebo alespoň vyháněli ze země. Chybí nám ten predátor za našimi patami, abychom si přestali nesmyslně hrát a žvanit a museli pro své přežití zodpovědně vybírat ty, kteří nás povedou k našemu prospěchu. A pak nebude potřeba biče.

Ing. Václav Weiss

Legitimní vláda?

Pan Pečinka v MF Dnes píše, že po nelegitimní vládě máme konečně vládu legitimní. Ústava ČR o legitimním jmenování vlády říká: „Předsedu vlády jmenuje prezident republiky a na jeho návrh jmenuje ostatní členy vlády a pověřuje je řízením ministerstev nebo jiných úřadů.“ Pan President se v projevu při jmenování vlády doslova před kamerami a novináři světových agentur přiznal, že: "Odmítl jsem jmenovat ministrem životního prostředí pana Brabence, místo toho jsem jmenoval pana Brabce. Odmítl jsem jmenovat pana Martina Jurečku ministrem, místo toho jsem jmenoval ministrem pana Mariana Jurečku. Za třetí, odmítl jsem jmenovat pana Jurečku ministrem zdravotnictví, místo toho jsem ho jmenoval ministrem zemědělství."

Nikde v Ústavě ČR se nepřiznává pravomoc presidenta jmenovat jiné členy vlády nebo jiné lidi do čela resortu, než mu navrhuje předseda vlády. Tento krok, ke kterému se pan president s takovou pompou přiznal je tedy hrubým porušením ústavy. Zatím co minulá vláda byla jmenována na hranici ústavnosti, toto jmenování hranici překročilo. Pokud by šlo jen o šest chyb premiérského dopisu, bylo by ústavně čisté dopis vrátit k přepracování. Času na to bylo od 20. ledna, kdy byl návrh napsán, do včerejšího dne dost. Pan president si ovšem neodpustil možnost „zřádkovat“ veřejně lidskou i intelektuální nedostatečnost jím jmenovaného premiéra i za cenu překročení ústavnosti a výsměchu naší republiky před celým světem. Voliči, prosím vás, zamyslete se konečně nad tím, koho si do čela země volíte. Už té celosvětové ostudy bylo skutečně dost! A kde jsou ochránci ústavy, které si ze svých daní platíme-ústavní soud, senát, parlament, státní zástupci všech stupňů, policie- že nezasahují?

Češi se odkopali, aneb cesta do hlubin Čechovy duše

Presidentské volby se staly ukázkovou sociologickou sondou o nás Čechách. Co jsme se o sobě dozvěděli:

-zhruba 40-ti procentům lidí je úplně jedno, kdo jim vládne, nebo na politiku rezignovali,

-dalších přibližně 33 % jsou pro zachování dvacetiletého paktu Klaus-Zeman a jejich politiky,

-zbývajícím asi 27% stav rozkrádání našich společných hodnot, který vzešel z opoziční smlouvy vadí a chtějí změnu politiky.

A tomu se v Česku říká demokracie (volba 33% občanů je většina). Co s tím?

Asi nic. Mojžíš také vedl do Země Zaslíbené Židy zřejmě čtyřicet let, než si z původních otroků vychoval sebevědomé občany. A přitom ušel cestu která by normálně trvala týden. Naši tragedií je, že na obzoru není žádný Mojžíš. Možná by stačil i Masaryk. Snad některého z nich vygenerují příští generace, pokud to zde někteří Češi úplně nerozkradou a zisk nevyvezou do daňových rájů. Při porodnosti 1,3 dítěte na českou ženu je spíše pravděpodobné, že země Koruny České opustíme přirozenou cestou a bez boje přenecháme krvavě dobytá česká dědičná území Romům, Muslimům, Větmancům, Ukrajincům, Rusům a Němcům. Aja Vrzáňová letí dvakrát tisíce kilometrů přes USA, aby mohla volit a 40% Čechů je zatěžko, jít pár metrů do volební místnosti, rozhodnout o své budoucnosti a budoucnosti svých dětí a vnoučat.

Ve dvacátém století se zhruba po dvaceti letech v naší zemi opakovala revoluce. Spíše to byla generační výměna. Rok 1918 rozpad monarchie a vznik ČSR, 1938 -39 rozpad republiky, 1948 komunistická diktatura (tady zřejmě válka urychlila vývoj) 1968 Pražské Jaro a 1989 Sametová revoluce. Ta dnešní, zhruba opět po dvaceti letech se jaksi nepovedla. Proč? Snad je to i tím, že prodloužením věkové hranice přibývá starých a tedy konzervativních občanů a díky nízké porodnosti ta mladá, snad progresivní generace nemá šanci s konzervativizmem svých předků procentuálně soupeřit. Možná je to i tím, když demokracie přejde v anarchii, začnou občané volat po pevné ruce. A dostávají nejprve populistu a pak diktátora- viz třicátá léta v Německu.

Také jsem se seznámil se studií, že jde o jev antropologický. V ČR (potažmo Evropě) žijí prý dvě skupiny lidí, jedna má více dětí, žije celý život se svými rodiči a „poslouchá“ nejstaršího muže v komunitě. Druhá má málo dětí, v dospělosti odchází od rodičů, osamostatňuje se a umí se o sebe a svou novou rodinu postarat sama. Hranice mezi těmito rody je kolem řeky Moravy. Na západ jsou ti samostatní a naopak. Po první presidentské volbě to tak skutečně vypadalo. Ti, co potřebovali silného vůdce byli na východě a naopak. Jen dva kraje v severozápadních Čechách se vymykaly. To je prý tím, že po roce 1945 byly tyto kraje jako Sudety téměř úplně vysídleny a nově osídleny lidmi ze Slovenska, Moravy a Zakarpatské Ukrajiny.

Ať je to tak, či onak, teď nejméně na dalších pět let bude současný nedobrý stav zakonzervován a bude „nakláněn“ k východu. Každý má prostě takovou vládu, jakou si zaslouží. Ale co naše děti.... Zase si ti p.... nic lepšího nezaslouží, jak jsme v legraci říkali v dobách minulých?

